

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТИВ Закордоном

Тел. „Свобода“: BErgan 4-0807 — Тел. У. Н. Союз: BErgan 4-1016

THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

НЕМА ВИГЛЯДУ НА СКОРЕ ЗБІЛЬШЕННЯ РОБІТ

Звіти з двадцяти більших осередків промислового життя вказують, що надії на збільшення робіт з приходом весни не здійснилися і аж на осінь можна буде надіятися поправки. У деяких південних і західних стейтах слідне зменшення робіт. Знання економічних відносин твердять, що страйки в ключових промислах і в продукції вугілля можуть вплинути дуже некорисно на іншу промисловість. Юніоні провідники, навпаки, твердять, що підвищення платні для робітників піднесе їхню купівельну силу, а це знову спричинить до збільшення кількості станків при праці. Вони твердять, що теперішній стан продукції може гарантувати підвищену життєву ціну на 50 відсотків. Урядові експерти кажуть, що це впродовж теперішньої весни й літа підніметься число диябів, головним чином сезонних робіт на фармах і в будівельній промислі.

ПАРАДИ З НАГОДИ ДНЯ АМЕРИКАНЦІВ

З нагоди дня „Я американець“, який святкували в різних містах у неділю 15 травня, наші до пресових агентів звіти про величаві маніфестації в головних людських середовищах. Патрістичні організації й деякі видання газет звернули спеціальну увагу на ці маніфестації з огляду на теперішнє світове положення. У ньюйоркській Сентрал Парку зібралося 1,250,000 людей, між ними велика частина чужинців народжених, щоб скласти Америці поновне приречення вірності. Посадник міста, Вільям О'Давер, як перший промовець, вказував, що в Америці чужинці народжені мають повну нагоду з тутешніми автохтонами і пригадав на факт, що він самий є іммігрантом з Ірландії. Член верховного Суду Південної Округи стейту Нью Йорк, Фердинанд Пекора, порівняв умови життя Злучених Держав з умовами в СРСР і ствердив, що в Росії людина мусить служити державі і нерозбірливо слухати голови держави „там людський дух є брутальний упійдений, а нарід є позбавлений промислу й вигоди“ — казав суддя.

ТОРНАДО В ТЕКСАСІ

Остия, у стейті Тексасі. — У неділю перелетів незвичайний буревій-торнадо понад Далгарт коло Аморілло, при чому загинуло значне число людей. Досі відібрано зосереджені залишки доміс небіжчиків, а 60 завезено до шпиталів. Тому, що комунікація з місцевим перервана, нема точніших вістей про розміри нещастя.

ГОЛАНД ТУНЕЛ ВІДБУДОВУЄТЬСЯ

У п'ятницю минулого тижня під час перевозження вантажним авто вивбухло 48,536 фунтів хемічної матерії карбон дісульфід в тунелю Голанд, який веде під ріку Гудсон з Нью Йорку до західних стейтів. Вивбух був такий сильний, що попалив авто й вантажні авто, які їхали за і перед транспортом і мало не знищили самої будови тунелю. На щастя ніхто з людей не загинув, хоч кількадезять попарених перевезено до шпиталів. Від п'ятниці до неділі направи-

Чотири советські дивізії бо- рються проти повстанців в Україні

ЗАМІТНИ ІНФОРМАЦІЇ Г. В. БОЛДВИНА В Н. Й. ТАЙМСІ ПРО У.Л.А.

Нью Йорк Таймс в неділю вивданні подає такі інформації відомого публіциста Гансона В. Болдвина про повстанський рух в Україні та на Кавказі:

„Дві дивізії советських військ в Україні і дві на Кавказі допомагають місцевим поліційним силам в переривній але кривавій війні проти анти-комуністичних повстанців на тих територіях — згідно з інформаціями, що продаються в Росії. Повстанці, які не становлять теперішньої загрози для режиму Москви, проте вони становлять чималу силу. Їхній рішучий спротив, що продовжується ще від часу війни, досі не був зломаний, а періодичні рейди, що їх вони роблять зі своїх гірських і лісових кривок, мають досить великі розміри, щоб ви-магати військових і поліційних проти-заходів.

„Україна завжди була розсадником інакودумства в Советській Росії, а націоналістичних і сепаратистичних тенденцій в цьому районі московський режим ніколи цілком незломив.

„Під час і після німецької війни за часів війни цей район кипів цивільною боротьбою, а Українська Повстанська Армія, або так звана УПА, стала дуже значною силою. В році 1947 Кремль послав до боротьби проти повстанців в Україні Лазара Кагановича, званого „залізним комісарем“, і його чистки та екзекуції, рівночасно зі сильними комбінованими військовими заходами Росії, Чехословаччини і Польщі, поважно ослабили силу УПА.

„Запеклі битви, що часом відбувалися між УПА і відділами МВД (секретна поліція — прим. Н.Й.Т.), вже тепер — як це можна розуміти — не трапляються, але УПА, хоча послаблена, ще виконує періодичні рейди та становить ядро загрозово поширеного українського підпілля.

„Український повстанський рух зосереджений в Кавказьких горах, але про деякий спротив повідомлено теж з Буковини та інших областей. Повідомлення з українських джерел вказують на імена деяких провідників повстан-

ських сил, між якими є Бандера, Мельник і Стогул...
„Дещо менше відомо про повстанську боротьбу на Кавказі, але здається, що повстанці там складаються з козаків, які дезертирували зі советської армії, та інакюдумців різних типів. Проте, рух має сильну націоналістичну і сепаратистичну закраску, яка характеризує українське повстання.

„Жадна з цих малих „громадянських війн“ внутрі Росії не становить загрози для режиму в Кремлі — згідно з найкращими аналізами, які є в цій країні — а сила повстанців зменшується постійно від часу війни. Але у Вашингтоні вважають характерною ознакою внутрішньої політичної слабкості советського режиму, що повстанський рух спротиву, досить великий, він вимагає військових проти-заходів, що існує в так званій монолітичній державі“ — закінчує Г. В. Болдвин свої міркування в Нью Йорк Таймсі.

Перше в історії приречення вірності Америці в українській мові

ІМПОЗАНТНА УЧАСТЬ УКРАЇНЦІВ В ПАРАДІ „АМЕРИКАНСЬКОГО ДНЯ“ В БАЛТИМОРІ; ВІДБУВШІ ПЕРШІЙ З'ІЗД НОВИХ ІМІГРАНТІВ В СТЕЙТІ; ГУБЕРНАТОР ПРИВІТАВ НОВИХ ГРОМАДЯН УКРАЇНСЬКОГО РОДУ.

Балтимор, 16 травня. Вчора, в неділю дня 15-го травня, нові українські іммігранти в стейті Меріленд зложили вперше в історії приречення вірності на американський прапор в українській мові. Врочистість приречення відбулася з нагоди 11-тї рано вони почали перші свої збори у великій аудиторії Петерсон Парк Гай Скул Збори відкрив голова місцевого Українського Комітету, п. Мармаш, і вони зачалися молитвою, що її відправив місцевий греко-католицький парох, о. Маньовський. Після того зібраних привітав голова стейтової Комісії для Переміщення Осіб, суддя Левкайтс, та інші члени тої Комісії. Після вишнєсеного Маніфестаційного Комітету української групи, п. Приймака, слово забрав ексекутивний директор ЗУАДКомітету, д-р Володимир Галан, та в довгий промові зв'язував всі головні справи, зв'язані з побутом, життям і працею нових іммігрантів в цьому стейті. В майбутньому частину відповідальності за правильне і корисне для всіх наладування тих справ повинні перебрати самі місцеві нові іммігранти за посередництвом свого власного Комітету. В тій цілі д-р Галан уповноважив двох з-поміж нових іммігрантів, д-ра Завальняка та інж. Кузємського, перебрати ініціативу в створенні такого Комітету, поро-

АЙСЛЕРА ЗААРешТУВАЛИ В АНГЛІ

Лондон, 16 травня. — Минулої суботи агенти британського Скотленд Ярд заарештували і силою винесли з корабля в порті Саутгемптон відомого московського „гавляйтера“ в Злучених Державах, Гергарда Айслера. Крім засуду за зневагу Конгресу, проти Айслера ведеться в Америці слідство за цілий ряд інших проступків, зв'язаних з підривною роботою комуністичної п'ятої колони. Він сам був на волі за кавцією 23,500 доларів і минулого тижня скористав з нагоди та намагався втекти не-легально на польському кораблі „Батори“. Проте, на кораблі швидко встановлено його ідентичність і як тільки „Батори“ заплив на британські води, англійська поліція та американські представники негайно зголосоли до втікача свої претензії. Капітан корабля задовольнився тільки словесним протестом проти видачі втікача, але сам Айслер протівився виходові з корабля і його винесено силою за руки і за ноги. Англійські власті мають формально розглянути справу американського домагання на видачу Айслера. Польська амбасада в Лондоні, з до-ручення уряду у Варшаві, зложива гострий протест проти цього. Британці протест відкинули. Айслер після арешту за-закінчує Г. В. Болдвин свої міркування в Нью Йорк Таймсі.

ГЕН. КЛЕЙ ЗАКІНЧИВ СВОЮ МІСІЮ В ЕВРОПІ

У ВАШИНГТОНІ ЙОГО ПРИВІТАЄ ПРЕЗИДЕНТ ТРУМАН І ЧЛЕНИ УРАДУ.

Берлін, 16 травня. — Перемогою советської облоги Берліна та завершенням підготовки до створення західно-німецької федеративної держави американський головнокомандуючий на європейському терені та військовий губернатор Німеччини, ген. Луїс Д. Клей, закінчив свою місію в Європі і вчора виліз літаком з аеро-дрому Темпельгоф в Берліні в поворотну дорогу до Злучених Держав. Згідно з повідомленнями з Вашингтону тут його привітає президент Труман та всі члени уряду. На аеродромі в Берліні ген. Клей працював всі його співробітники, британський командант міста, військові і дипломатичні представники всіх не-комуністич-ських країн та кількостна маса німців з посадником міста на чолі. В останньому часі, після повідомлення про залишення ним європейського посту, ген. Клей діставав великі маси листів від німців, що дякували йому за його неуступчиве становище у відношенні до Советів та за його справедливості у відношенні до німців. З виїздом ген. Клей з Німеччини верховна американська окупаційна влада переходить вже не на військову, але на цивільного високого комісара. З нагоди закінчення місії генерала Клей в Німеччині місцева й закордонна та американська преса присвятила йому свої перші шпальти, підносячи його великі заслуги для припинення советської агресії та для світового миру.

МОСКОВСЬКА ПРОПАГАНДА ЗА „ОБ'ЄДНАННЯ“ НІМЕЧЧИН

Москва, 16 травня. — Місцева советська преса з кожним днем більше розпущується про „рух за об'єднанням“ Німеччини, як в советській так і західних зонах. Закордонні спостерігачі роблять висновок, що власне таке „об'єднання“ є головною ціллю зміни советської політики, включно з перериванням облоги Берліна. Поділ Німеччини та загострення советсько-західних політичних суперечностей було створило сильну перешкоду для дальшого поширення советських впливів на захід. Об'єднання Німеччини мало б цю перешкоду усунути.

БОМБОВИЙ ЗАМАХ НА ТРИ ПІВДЕННО-АМЕРИКАНСЬКІ КОНСУЛЯТИ В ІСПАНІ

Мадрид, 16 травня (АП). — Вчора рано відбувся бомбове напад на будинки консулатів Болівії, Бразилії й Перу в Барселоні. Жертв в людях не було. Губернатор провінції заявив, що для докождень змобілізовано всю кримінальну поліцію області. Факт, що бомби підложено під консуляти трьох південно-американських країн, які в останньому в Об'єднанні Націй домагалися скасування обмежень дипломатичних зв'язків з урядом ген. Франка, вказував би на політичну демонстрацію противників режиму ген. Франка внутрі самої Іспанії.

ГОЛОСУВАННЯ В СОВЕТСЬКІЙ ЗОНІ НІМЕЧЧИН

Берлін, 16 травня. — Сьогодні в советській зоні Німеччини і в советському секторі Берліна продовжується організоване комуністами голосування у виборах до третього „народного конгресу“ та — згідно зі советськими твердженнями — за об'єднання Німеччини, за швидкий мировий договір та за відкликання окупаційних військ. Голосування почалося вже вчора і в цьому першому дні мало віддати свої голоси вже 52% з усіх 14,000,000 управнених до голосування німців. Кінцевою ціллю цього голосування є вибрати делегатів до проєктованого большевиками „народного конгресу“, що має затвердити пригодовану комуністами конституцію східно-німецької „народної демократії“.

ЗАХІДНО-НІМЕЦЬКА ДЕРЖАВА БУДЕ ПРОГЛОШЕНА 23-го ТРАВНЯ

Франкфурт, 16 травня. — Місцеві парламенти 11 західно-німецьких країн поспішають з ратифікацією ухвалені Парламентарною Радою в місті Бонні конституцію західно-німецької держави. Дебати в голосування над цєю конституцією в поодиноких парламентах мають початися вже завтра. Сама західно-німецька федеративна держава має бути проголошена формально в дні 23-го травня, отже в той сам день, як в Парижі почнеться конференція Ради міністрів знакордонних справ чотирьох великодержав над проблемою цілої Німеччини.

ІРАН ДОМАГАЄТЬСЯ ВІД СОВЕТІВ ЗВОРОТУ ДОВГУ

Тегеран, 16 травня. — Іранський уряд формально зажадав від Советів сплати їхнього довгу, що виносить понад 12 тонн золота, около 9,000,000 доларів та понад 11,000,000 доларів в іранській валюті, що їх Совети винні Іранові від другої світової війни, за поставлення та прислуги. Совети ніколи не дали будь-яких вияснень чому вони ще досі цього свого боргу не сплатили і теж не виявили охоти його сплатити.

КОМУНІСТИ НА ПЕРЕДМІСТЯХ ШАНГТАЮ

Шангтай, 16 травня. — Комуністичні війська дальще за-тіснили своє кільце навколо Шангтаю, вступивши вже на його західні передмістя, у віддаленні на приблизно 8 миль від центру міста. Згодаються, що черговим кроком комуністів буде відтяти це місто теж від моря.

СОВЕТІ ОБВИНУВАЧУЮ БРИТАНЦІВ ЗА „ПРОВОКАЦІЮ“

Москва, 16 травня. — Офіційний орган советської флоту, „Красний Флот“ обвинувачує британців в „провокаційній“ інтервенції британських воєнних кораблів в советській риболовській флоті недалеко Рибачього острова.

125-МІЛЬЙОНІВ ДЛЯ РОЗВИТКУ ВІДСТАЛИХ КРАЇН

Вашингтон, 15 травня. — Адміністрація має вже начерк плану для розвитку відсталих околиць, як це виявляють урядовці. Основний фонд для цієї справи має вносити \$125,000,000, а з цієї суми \$75,000,000 мали б дати Злучені Держави, Великобританія, Канада й Франція. Держави, які дістануть допомогу для розвитку мали б скласти додатково \$50,000,000. На початок мали б бути взяті до уваги південно-американські країни, а негайно потім Азія, Африка і Близький Схід, а потім Європа.

ЗНАЙШЛИ ЖЕМЧУГИ МІЖ НОВИМИ ІМІГРАНТАМИ

Митні урядовці, які провідують пакунки нових іммігрантів із скитальцями, знайшли жемчуги при скитальцях, які приїхали до Бостону кораблем „Марін Джомпер“ дня

(Докінчення на стор. 4-тій).

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

PEREPLUATA:	SUBSCRIPTION RATES:
Na рік \$7.00	One year \$7.00
Na рік \$3.75	Six months \$3.75
Na рік \$2.00	Three months \$2.00

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає

Адреса: "СВОБОДА" P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ НАРОДУ ЗА ВЧИНКИ ВЛАДИ

В часі війни з гітлерівською Німеччиною було багато мови на тему відповідальності цілого німецького народу за нацистські злочини. В розгари боротьби було тоді мало таких, що згідно з американськими ліберальними поглядами боронили б німецький народ, а скидали вину тільки на нацистський режим. Навіть деяка американська преса домогалась визнати винуватим цілий німецький народ і відповідно до цього його покарати. В цьому дусі з'явився, наприклад, план Моргентава. Та як війна скінчилася, почали люди щораз більше мямлювати, а згодом визнали навіть і план Моргентава абсурдним, зродженим з пімсти. Проте поширеною відповідальністю за німецькі злочини таки на більше число людей, на таких, яких давніше в подібних випадках взагалі не потягали до відповідальності, чи вважали тільки невинними виконавцями приказів вищої влади. Про ці справи ще й тепер говорять, а думки далі поділені, як щодо відповідальності цілої нації за провини, так і тих, що стоять на її чолі, чи теж є тільки виконавцями варварських законів чи приказів влади. Але навіть ті, що припинюють звільняють народ як цілість від відповідальності, стверджують, що деякі народи видають з себе таких письменників, філософів, педагогів чи політиків, які зводять їх на манівці й викривляють їх мораль, а вони, замість це відкинути, ідуть за такою наукою і погубними кличами, так, як це сталося з Німеччиною та німцями.

Нагадаємо ці речі з приводу дуже цікавої статті російського старого іммігранта Г. П. Федотова п. н. "Нарід і влада", яку помістив російський "Новий Журнал" (ч. 21). Федотов відомий за глибокий аналіз російських питань, зв'язаних з будучиною Росії. Він теж добре відчуває душу тих народів, що входять в склад СССР і бажали б жити вільним і самостійним державним життям. Тепер узявся Федотов розв'язувати чесно й справедливо інше важке питання, а то питання відповідальності російського (руського) народу за його владу і провини.

Г. П. Федотов є той думки, що "народ є відповідальний за державу і посередньо за владу, яка представляє державу: відповідає або за те, що її ухвалює, або за те, що її терпить". У відповідно до відповідальності російського народу за російським Федотов пише так: "Сказати, що комунізм не має нічого спільного з російським народом, значить сказати поборю брехню, дуже похвальну для промовця на російським політичним мітингу, але викликаючи сміх у кожній чужої аудиторії". Що більше, "ті самі люди" — пише Федотов — "які вчора робили німецький народ відповідальним за Гітлера, ніяк не хочуть відповідати за Сталіна, ні особисто, ні громадньо".

Вважаємо, що слова, сказані Федотовом, є словами щиро думаючої людини, яка бачає свого народові добра. Нам здається, що коли б російська еміграція мала хоч кілька Федотових, то вона скоро зрозуміла б теж і духовний та політичний настрій різних народів, що їх силою затягнуто в склад давньої Росії чи в СССР та чому саме є в тих народів такий сильний самостійницький рух. А якби вона це зрозуміла, тоді куди швидше можна б повалити кремлівську диктатуру та визволити всі народи, що мучаться через неї, а теж дати змогу цілому світові легше відітхнути та подумати над справжнім миром і справедливим ладом. Тоді певно настало б теж приязне відношення різних народів і до російського народу.

При цьому хочемо ще додати, що добре було б кожному народові не тільки блещити тим, що гарне й шляхотне, але теж мати мужність визнати, що є в нього погане й брати за нього відповідальність. На тому народ нічого не втрапить у думаючих людей та народів, а ще здобуде повагу, особливо тоді, коли в парі з признанням ітме намагання благородне й гарне скріпити, а погане ліквідувати.

Чи можливий 200-річний мир?

З нагоди покінчення блокади Берліна записала преса знаменні слова британського міністра закордонних справ, Ернеста Бевіна, сказані під час його побуту в тому місті останнього тижня:

"На овиді перед європейськими державними мужами майоріс мир, який може перетривати 200 років. Ми потерпіли б невдачу, якщо б ми того не осягнули".

Бевін прибув до Німеччини, щоб належно підготувати конференцію міністрів закордонних справ Чотирьох Потуг, призначену на 23. травня. Він надіється, що конференція осягне далеко більше ніж налагодження німецької справи. "Ми масмо цим разом призвести до налагодження відносин з таким успіхом, щоб можна було завести в Європі лад на правдивих підставах. Ви мали вже Наполеона, Кайзера й Гітлера, які говорили про об'єднання Європи, але хотіли осягнути це шляхом насилля. Ми бачимо, що народи самі мусять зійтися разом. Щоб це сталося, нам треба створити відносини, серед яких вони будуть мати спроможність зійтися разом. На це треба багато часу, багато терпеливості й багато праці".

З цих слів можна б заключити, що Бевін як представник Західних Аліантів, має на думці щось справді велике. Зрештою про великі справи й наміри Західних Аліантів чуюмо майже щодня. Клімат тільки зі способами й засобами, як це осягнути.

200-річний мир Бевіна це ніщо інше, як ідея "Вічного Миру", про який мріють чоловіколюбці від віків.

Під теперішню пору комунізм, очолюваний московським Політбюром, перебуває на себе ролі давніх руйнівників миру, отих напастників (володарів і народів), що воювали, щоб загартувати чужі землі й опанувати світ. Це тепер робить Москва. Демократії вже зрозуміли і придумали Північно-Атлантичний Ооо р о н н й Пакт, щоб таким чином спинити дальшу агресію Москви. Знов для поширення моральних сил проти війни і для втримання "Вічного Миру" створено в 1944 р. Організацію Об'єднаних Держав. Тому, що ця організація не може наразі сповняти своїх цілей якелід через євотське саботування, повстала ще Європейська Рада для сформування Злучених Держав Європи. Вона переводитиме в Європі народні ідеї Атлантичного Чарту і Об'єднаних Держав.

Знесення блокади Берліна вказує, що Совети рахуються з силою, яку представляють демократії, об'єднані в Північно-Атлантийським Обороннім Пакті. Отже заважля тут си-

ла, проте демократії пригтовляються теж і на можливий новий советський замаскований наступ. Тому вони з такою енергією натискають на сформування Західної Німецької Держави, а теж відверто кажуть німцям, що не заберуть своїх військ з Німеччини.

У Вашингтоні оприлюднюють створення Міждепартаментової Комісії Внутрішньої. За безпеки проти підрихних діянь, а це вказує, що Америка вже пригтована на приборкання внутрішніх про-советських ворогів, якщо зайшла б потреба. Свідчення, складені на суді в Нью Йорку проти провідних комуністів і допоти різних знавців в конгресових комісіях над московськими плянами щодо Злучених Держав, вказують на дійсну потребу такої комісії.

Сенатські провідники при-спішують ратифікацію Північно-Атлантийського Оборонного Пакту з огляду на конференцію міністрів Чотирьох Потуг. Це має на цілі переконати по-

Улас Самчук.

У рабстві Миргороду

Бо вся політика Москви спрямована на те, щоб уся Україну тримати в стані і на рівні сірої провинційності.

Юрій Шерех.

Великий Микола Гоголь, що мав наздвичай гостре око, щоби бачити слабі місця кожної суті, оцінюючи імперію Романових як явище духовно-політичного порядку, вважав, що найслабшим місцем і либонь основним висловом Росії є її велика відлеглість від життєдайних центрів діючої першокультури континенту, до якого вона в своїй основі належить. Росія, як б вона не обіймала географічні простори, була завжди величезною периферією малої просторою, але великої своєю культурною суттю Європи Лондону, Риму, Берліна, а передовсім — у той час — Європи Парижа.

Для ствердження цього він дав невмиручі зразки такої Росії у своїх "Метрих душах", "Ревізори", а між ними, як пам'ятаєте, у "Історії", як посварився Іван Іванович з Іваном Никифоровичем — тих славетних Іванів Довгочухи й Перерепенки зі славною місто Миргороду, що встало знову знову какоюю перед його волосним управлінням. Один Іван мав лице редькою вгору, другий редькою вниз. Посварившись вони, як відомо, за гусака, чи краще за саме це слово, після чого нерозлучні приятелі стають смертельними ворогами.

Історія гідна уваги. Є то жарт, але з першого слова того жарту повіє на вас упримичний макабризм дійсності того якраз середовища, де

тенційних ворогів Західної Європи, що Америка думає про мир, але одночасно серйозно пригтовляється на всілякі несподіванки.

Так підготвується "Вічний Мир", і такий, що на думку Бевіна триватиме понад 200 років. Останній період миру на світові розміри, тобто той, що запанував після упадку Наполеона, тривав 100 років. "Малі" війни в тому часі не змогли захитати рівновагу світу й тому людство почало вірити, що "Вічний Мир" є справді можливий.

Після останніх двох світових воєн і руїни викликаного комунізмом, світ потребує миру для відзискання втрачених сил і для розвитку нових. Коли після наполеонівського миру перетривав сторіччя, то після-гітлерівський і після-большевицький мир міг би перетривати найменше 200 років, заповіджених Бевіном. Що таке можливе, ми теж переконані, але під одною умовиною: Як не стане сліду по кремлівсько-большевицькій диктатурі. Все інше — фантазія.

родяться, ростуть і зріють подібного роду жарту. Собакевичі, Манілови, Коробочки та Довгочухи з Перерепенками — квіти чистої культури духовного клімату того простору. Погрузли в мізерію безвихідного всепожорючого оточення, вони, порожні внутрі і жалюгідні назовні, не мають ані сили, ані розуміння рішати найпростіші завдання своїх бідних буднів.

Природа не терпить крайностей. Чим далі до бігунів, тим менше життя. Надмірна урбанізація призводить до розпаду моралі людини, але те саме діється в атмосфері надмірної "тишії", "далекості" від центрів руху творчої мислі, там де все стоїть.

Гоголя, а за ним і всіх нас очевидно більше хвилює це останнє — "там де все стоїть". Україна своєю історією і географією була засуджена на догортривалу провинційності. Провінцію дуже яскраво висловлено, провинцію в її справжній чистій культурі. Можливо ні один народ з великих народів Європи, беручи це поняття універсально, не був зачуждений на таке виснажуюче поневірвання в атмосфері духовної неперушності, як саме наш народ. Підбитий сусідом, розкрайний границями, він попадає в положення дадехих, закнунтих провинцій часто навмисно і штучно племених з тим простим розрахунком, щоб згасити там всякий відрив в бік оживлення культуротворчого руху. І треба нам висловити признання, що ми виявились досить при-

датним для такої ролі елементом.

Провінційність нашої духовної суті набирає просто застрашуючих розмірів. Перерепенки і Довгочухи з Миргороду стають нашими синонімами не в переносному, а в прямому значінні. Сам термін "халхачтво" надзвичайно гарно означив явище. Ми так далеко відірвались від культури заходу, що чим далі ми йшли на захід нашої географічної території, тим далі ми відходили від того ж заходу. Окрайні наших західних територій зберегли в собі недовторкальність повну і нагадують вони під кожним оглядом прекрасний музейчик нашої досить не близької минувшини, кілька віків віддаленої від сучасної нам культурної Європи.

І взагалі поняття Україна в першості було поняттям виокремленого і згущеного провинційалізму. Найкращий вислів тому її духовна словесна творчість. Котляревський і Квітка це першотипні літературні провинції. Гоголь, що боявся цього, втік до Петербургу і ми це зовмо зрадою, але в ті часи питання такої "зради" було питанням дуже відносним, головню ж у ті часи було вирватись з Миргороду, далі від Перерепенківської дійсності, знайти від цього явища більш безпечне місце і почати щось власне діяти. І єдиним таким безпечнішим місцем тодішньої імперії був Петербург — те "вікно в Європу", силою вирубане одним із деспотів імперії. І коли нація була готова родити Шевченка, вона понесла ту дитину також до тієї ж колесни, бо загроза окотляревщини і оквітчиння нового народження була надто велика. І коли Шевченко побачив та пізнав Україну, це сталося тому, що він знайшов для себе вище місце бачення. Він підійшов до "вікна", в яке хоч і не впоні, але все таки йшло світло, подібне до цього, що освітлювало діла Шекспіра, Гете, Леонардо да Вінчі.

Вся енергія творчих людей нашої нації пішла на зборення власне своєї провинційності. Рутенство, тверді знаки, ось "проблеми", що займали увагу цілого покоління часу Драгоманова-Франка. І це в той же час, коли тут же побігли рішали проблему стратосферних віддалів та проблему перебудови світу на нових основах. Опір нашої провинції був такий значущий, що з ним йшли на компроміс найздібніші одиниці народу. Недосконалість стилю й мови в творах найвидатніших представників нашої літератури, особливо західних її провинцій, свідчить вимовно, якою нелегкою справою було той опір зломати. А мова, це не звичайна філологія. Мова це

мисль, а мисль — це чинність. Косноязычна незграбність мови означає таку ж незграбність кожного поступування людини в її практичному житті. Розуміється, беремо це явище в генеральних, озагальнених виявах.

Провінція, кажучи популярно, перейшла до нас, як спадщина віків з покоління в покоління. Вона врідась в тілі нашої крові, і в найглибшій тайниці нашого духа. Фізичне і духовне ество нашої раси пересякнуте природою того явища і воно якраз зумовило нас перед лицем історії в такому, а не іншому вигляді. "Баня, ваня, купелі" — бачили ми вивіску на дазні в Ужгороді. То не була вивіска на дазні того міста, то була вивіска на духовному обличчю того міста. Наша газета, стиль її статей, наголоски, все то те саме. Наша література, наша музика, наше доводження, весь наш побут — все то вилізло знов таки, того самого впливу. І коли ми так жорстоко вичуємо, несправедливість положення, в якому знаходимося, ми несвідомо переживаємо наслідки, першопричин явища, бо це все одно від чого люди терплять — від образи гусаком, чи доневолення нації. Головне — безрадність виходу з положення, брак логіки діяння, безперспективність та лінивість думки, що вічно і безупинно гамує народження ідей. А без нових ідей ніяка справа не може бути рішена.

(Дальше буде).

Кожний свідомий українець та кожна свідомка українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити ряди ідейних українських працівників.

Uncle Sam Says

Here's an old saying: "There's nothing like being without money to make one appreciate having it." And now is your opportunity to make certain that you'll always have plenty of it by putting some into U. S. Savings Bonds every payday. The safest, surest way of providing future security is by saving the regular, automatic way through the Payroll Savings Plan where you work. Or, if self-employed, enroll for the Bond-a-Month Plan at your bank. No fees, no bother with either plan. Your bonds will be delivered to you. And in 10 years your money will come back to you with interest, \$4 for every \$3 you invest. U. S. Treasury Department

К. ПЕТРУС

СОВЕТСЬКІ АРЕШТАНТИ

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОВДУРЕННІМ ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

30)

— Нехай мені тепер голову здіймуть, а я не зречуся того, що побачив на власні очі. Заснув безбожником, а прокинувся віруючим... За це мені й термін дати.

— То розкажіть же нам, що ви там бачили на тому світі? — попросили жінки.

— Про це я розповідати тут не буду, а колись іншим разом розкажу, якщо будемо разом...

Пізніше я зустрічав його в Яйському таборному пункті.

— Коли ж ви розкажете нам про свої свиди? — спитав я його коось.

Він пригадав мене, трохи подумав і спокійно відповів:

— Колинебудь розкажу.

Але так і не розповів він нам про свій сон.

Після вечірнього чаю оповідачі розійшлись по своїх кутках спати, лише кілька харків'ян та один ростовець далі продовжували розмову. Один із них, якого в вагоні за його українську мову, звали "самостійником", пояснював іншим:

— В історії — і всесвітній і окремих народів є два боки: "парадний" і "чорненький"... І, щоб правильно орієнтуватись в подіях, треба до історії цієї підходити з "чорного" боку. Ось усі, наприклад, хоч і жартує з мене само-

стійником і уявляють, що це парадний його шкереб'я і виходить, щоб вигадати нові тортури для мученика... Скажіть, будь ласка, чи могли б ви так учинити із своїм сином? Чи могли б ви з диявольським спокоєм вислухувати ридання нещасного сина, ув'язненого в льоху, або мученого катом, а потім "на зв'язку" дати йому чоботищем у зуби і йти на бенкет царедворців? Чи могли б ви, після всіх терзань і мук свого єдиного сина, нарешті, вбити його? Звичайно, ні, якщо ви не садист і не палтор. А цей сифілітик і садист міг... І за що його зробили потім "благочестивим"? Ходімо далі чорним ходом історії. Десятки тисяч українських козаків і російських кріпаків гине в болотах Фінської затоки, щоб на їхніх кістках побудувати Петербург. Як відомо ж, тільки під один фунда-

мент Ісаківського собору забито було десять тисяч соснових палів і стільки ж людських істот!.. І хоч би на фундаменті цьому, для гармонії, побудували тюрму чи казарму, а то здвигнули храм, де буде довершуватись безкровна жертва Богів... І ось ви, скажемо, молитесь Йому про добро й милосердя, кличучи "Отче наш", а під вами хрестять кістки десяти тисяч безвинних мучеників...

Ви відчуваєте, який жах устає з цієї молитви і спід цього храму?! Далі. З повією зв'язався, блюзнірствував над чудами, православними свяченнями і іконами, церкву оголошували "перетворив її на "відомості" і, замість патріарха, посадив себе, постійного п'яницю і безбожника... І коли від нього втекли його жінки й рідний син, то що лишалося робити вільнолюбному українському гетьманові? На сваволі деспота відпові-

ти боротьбою! (Пригадайте долю Полуботка). І ви, на місці Мазепи, не могли б інакше вчинити. Така історична правда про "чорний" хід. Я вірю в те, що рано чи пізно, а Україна наша знов стане вільною і самостійною нацією. Свобода воля нашого многострадального народу в цьому історичному питанні скаже своє рішуче і останнє слово... Захоче жити самостійним державним устрійом — ніхто нехай не сміє йому цього заборонити... Але нам, її нещасним синам, одне вже дуже добре відомо, що наш народ, позбавившись кривавої диктатури Кремля, ніколи не забажає знов повторити Богом і людьми проклятої т.з. Жовтневої революції з усіма її диявольськими наслідками...

— Яка жаклива річ, ця історія! — вигукнув ростовець. — Подивившись, як ви висловились, з парадного входу. — культура, цивілізація, Невський Проспект, палади, монументи, письменники, бібліотеки... А заглянути із чорного входу — суцільний кошмар і злочин! Спитайте українських націоналістів, хто такий Мазепа? Скажуть: великий герой. А хто Кочубей та Іскра? — зрадники. Спитайте про це саме російських великодержавників і відповіді будуть діаметрально протилежні. Хто такий Суворов? Великий полководець для росіян і великий моголинець для Польщі, для її патріотів... Та сама особа — з однієї дзвіниці має вигляд благочестивішої, великої, світлої й святої, а з другої — злочинної, порочної, нікчемної... Значить, правильно заперечують марксистів, що буття визначає свідомість. Виходить, що нема об'єктивної істини нормативу чи вимірника для визначення, що — добре і що (Продовження на стор. 4-тій).

М. Хом'як.

В обороні Церкви і Нації

(Пам'яті Преподобного Кир Йосафата Коциловського.)

Радість з сумом об'являється.

В таких то умовах доводилося працювати Преподобному Кир Йосафатові аж до 1 вересня 1939 р. Якщо взяти ще до уваги, що владики були кількості важко занедавав і мусів піддатися важкій операції, то матимемо доволі всебічну картину його терпіння. Але — як воно звичайно буває в житті кожної людини — по терпіннях приходять і радісні хвилини. До таких можна зачислити величаву академію в честь дорогого владика в Сяноці в 1939 р. з висловами заяв синавської відданої у відповідь на нагінку москвофілів і поляків проти Кир Йосафата, далі мови свята під гаслом "Українська Молодь Христові" в Турці, Лежайську і Синаві (в інших містах і місцях перемиської єпархії влада заборонила ці свята) і вкінці коронація чудотворної ікони Матері Божої в Самборі. Вони були вигодою тисячам вірних заманифестувати не тільки свої національно-релігійні почування, але й виявити свою пошану та синівську відданість своєму владіці у незвичайно складних умовах його діалогу з трудної і великої відповідальності праці. Преподобний Кир Йосафат вивержав на своєму станові, мов воєк на стійці, і за Польщі з її божевільною, політичною супроти українців, і за пізніших окупантів: большевиків від кінця вересня 1939 р. до 25 червня 1941 р., німців аж до приходу большевиків удруге з кінцем липня 1944 р. і понад рік ще раз під поляками. Вони й арештували хворого владіку у вересні 1940 р., перевезли до в'язниці в Рясів, де він перебував аж до лютого 1946 р., і там змушували над ним, щоб вивести добровільно зречення із свого станові як перемисльського єпископа та висловити свою згоду на переїзд до ССР. Описав арештували його в 1946 р. удруге і передали большевикам, які вивезли його на Схід.

Преподобний Кир Йосафат, як добрий пастир, залишався весь час із своїм стадом і не покривав насильством нідного з трьох жорстоких окупантів, хоча як важко доводилося жити під ними (часті без засобів до життя, як ось за большевиків, пережити всякі приниження, терпіти насмішки підчас основних трупів НКВД, пережити три дні у пивниці в перших трьох днях німецько-большевицької війни від 22 до 25 червня 1941 р., коли то гарматні стрільби ушкодили пафту, що немов чудом зацілила серед полум'я і звалищ пороблених сусідніх домів. Усі ці переживання дуже сильно відбилися на здоров'ю владіки, який ще 23-го

вересня 1942 р. зміг відсвяткувати 25-ліття на старовинному перемиському престолі. З цієї нагоди від 20 до 23 вересня 1942 р. відправлялися у катедральному храмі Служби Божі і молебні в наміренні владіки. В неділю, 20 вересня, в год. 9.30 вранці ввели владіку Йосафата з процесією з палати до катедрального храму, де ювілянти привітали члени Капітули. Описав владіку станув до торжественної Служби Божої в асисті відпорушника оо. Василія о. Теодоровича, ЧСВВ, о. пралата Решетила, оо. крилошан: Денська, Кузича та І. Качмара, дяконів і пристоящих. Почесні місця зайняли: єпископ-помічник Кир Григорій, представники чернецтва, представники установ та організацій і лави українського громадянства. Підчас Служби Божої владіку висловив парох катедрального храму о. пралат В. Гриник проповідь з нагоди 25-ліття Кир Йосафата на владіку престолі і відчитав гратуляційне письмо від Папи Пія XII, та кардинала Тіссерана, секретаря Конгрегації для Східної Церкви. По Службі Божій промовив до вірних сам Ювіляр, дякуючи всім за ювілейні побажання, а опісля передав вірним апостольське благословення.

В 1947 р., себто 5 років пізніше, Кир Йосафата не стало в живих. Його помічник, єпископ Григорій Лакота, описався теж в одному з безчисленних концетраційних таборів на півночі. Майбутній історик, маючи до свого розпорядження джерельні матеріали й документи, зможе всесторонньо висвітлити заслуги всіх трьох князів Церкви, правдивих мучеників: Кир Андрея, Кир Григорія Хоминича і Кир Йосафата Коциловського, які ввесь час трудилися для своїх вірних, церкви і рідної нації. Ми не знаємо, в яких умовах коротали своє життя оба останні Владіки. Однак нема двоє думок, що важка перевага боротьба Кир Йосафата за душі своїх вірних впродовж майже 30 років, далі жорстоке винищення в останніх роках українського населення на Польщі і на Лемківщині (хочби для прикладу назвати вирізання всього населення з немовами включно в Завадці Морохівській і Павлокомі та пором поляками вірних на Великдень в архикатедральному храмі в Перемишлі в 1946 р.) і вкінці життя в тюрмі вкоротили дні життя Владіки-страдника. Тому пам'ять про Покійного переходить "від рода в рід".

І нині мільйони замучених і мучеників за свою віру і націю разом з Владіками-страдниками заносять благальні молитви до Всевишнього, щоб вкоротити страдні дні проби

ДЕНЬ АМЕРИКАНЦЯ—1949

Неділя 15 травня була цього горічним днем шанування американського громадянства. В обходинах цього дня особливо шанували дві групи — тут роджену молодь, що досягла віку і набуває право голосу та імігрантів з інших країн, які стали натуралізованими громадянами Злучених Держав. Проте, з кожним роком, обходинах того дня набирають ширшого значіння — в цей день всі американці сходяться разом, визнаючи відповідальну роль, що їм всім доводиться грати в житті країни. Цей день стає частиною ширшої програми, що її переводять протягом тижня до Дня Американця — або й цілий рік — краєві освітні, патріотичні організації, громадські, релігійні та інші групи й установи.

Між організаціями, які ширять серед американців свідомість обов'язків та привілеїв, що накладає на них американське громадянство, є організація, що досліджує американську спадщину. Це є та організація, яка влаштувала обідню потягу Свободи по цілій країні. Скрізь, де спинався той потяг зі своїми історичними документами, відбувалися не тільки патріотичні обходинах, але й поважні старання притягнути американців до більш активності в щоденній житті громади, стейту, країни. З тим наміром згадана організація опрацювала "дев'ять приречень доброго, свідомого громадянина". Ось вони:

1. Буду брати участь у всіх виборах. Ознайомлюся з кандидатами та суперечними справами й буду старатися, щоб вибрано чесних та здібних урядників. Прийму на себе обов'язки урядника, наколи зможу тим послужити громаді й країні.
2. Буду членом лави присяжних наколи мене покличуть.
3. Буду шанувати закони і дотримуватися їх. Буду помагаюти урядовим чинникам в боротьбі проти злочинності і буду свідчити на судах.
4. Свідомо платитиму належні з мене податки.
5. Буду працювати для миру, але віддану прийму на себе відповідальності в часі війни й шануватиму Прапор.
6. В думках, висловах та вчинках — в дома, в школі та у всіх випадках — буду уникати всякого групового упередження з огляду на класу, расу чи релігію.
7. Буду підтримувати нашу систему народної освіти, ста-

для Української Церкви і нації та дозволити захити й мирним життям „у народів вольних колі" на всіх українських прадідах землях.

(Кінець).

раючися всіма можливими способами про поліпшення життя в моїй громаді.

8. Буду старатися про поліпшення життя в моїй громаді. Буду переводити в життя й ширити принципи доброго громадянства насамперед в моїм домі.

Але в сучасну добу американці повинні думати не тільки про свою громаду, стейт, чи країну, але й про цілий світ, бо провід в громаді народів випав на долю їх країни. Оскільки на закордонну політику Злучених Держав впливає громадська опінія, є дуже важним, аби американські громадяни додали до вище згаданих дев'яти приречень ще й десяте.

10. Я ознайомлюся з важними справами закордонної політики, що стоять перед моєю країною і буду домагатися, визнавати й підтримувати розумні рішення.

Крім того, цього року, коли тисячі й тисячі американців виїждять до Європи в літні відвідини, варто додати ще й одинадцять приречень:

11. Перебуваючи в чужих країнах — або на відвідинах в моїй рідній країні — буду на практиці виконувати й пошанувати принципи американської демократії. Робитиму це без надмірного розхвалювання її добрих сторін, можливостей та ідеалів, але разом з тим не зменшуючи їх. Не буду ховати її хиб, але не буду перебільшувати їх. Відверто признаюся до відповідальності, яку маю на собі як американський громадянин, аби зробити Америку ліпшою.

День Американця, зі всіма обходами, святами, патріотичними виступами, співками, службами, є тільки одним днем в році. Але він нагадує всім громадянам, — старим і новим — що кожний в році, де б вони не були — чи в дома, чи в чужій країні — є, або може бути Днем Американця.

Загальна Рада.

ПОМЕРЛА МАТИ МАКРИНА, ОСНОВНИЦЯ МАНАСТИРЯ СЕРЕД УКРАЇНЦІВ З ПІДКАРПАТТЯ

У неділю 8 травня померла несподівано від удару серця в Шікаго ігуменя манастиря Сестер Чина СВВВ. в Юніон-таві, у стейті Пенсильвенія, преп. Мати Макрина у 70 році життя. Вона приїхала з Галичини за часів еп. СС. Ортинського до Філадельфії, а потім перейшла до сиротинця св. Миколая, залогоженого угорським Грекокафоліческим Соєдинєнієм коло Скентону. Вона описав заложила манастир на Горі св. Макрини в Юніонтаві, коло Питсбурга.

Вол. Дубняк.

Слово нового імігранта

Теплого сонячного дня, нашого українського трагічного місяця травня, після десятиденної неспокійної подорожі хвилями Атлантики наш корабель пройшов повз Статуї Свободи і причалив до найбільшого світового порту Нью Йорку.

Скільки вражень. Душа відчуває щось особливе, а на думці одне:

Богу дякувати, довгорічне бездольне скитання по вічно неспокійній Європі закінчилось.

836 бувших ДП, а з них понад 200 українців, що прибули цим транспортом, як і багато тих, що прибули раніше нас, стали вільними людьми.

Я став на вільну землю Вашингтона. І я від щирої душі хочу сказати: Прийми ж привіт давно омріяна нами земле!

Привіт усім, хто прийшов нам на зустріч з конкретною допомогою в сьогоднішні дні, дні гарних, але порожніх слів і промов, всім хто виявив себе справжнім християнином.

І особливо хочу передати свій привіт моїм дорогим землякам українцям уже довголітнім громадянам Америки, які десятиками років не бачили Рідної Землі — України.

Ми принесли Вам подих Рідної Землі, Рідних Полтавських Степів, Запах Чорнозему і розквітлених вишневих садочків (хоч їх рубують і винищують, але вони відростають знову, як відростає українська душа), подих шумливого Дніпра.

Ми принесли Вам привіт від київської Софії і Золотоверхої Столиці.

В моєму житті залишився незабутній той час, коли мене привітала Америка, незабутній тому, що вона мене витала моєю рідною мовою. І саме це був для мене приклад, як справді повинні люди і цілі народи шанувати один одного, приклад людяності і справжньої демократії.

Незабутній тому, що мене молодого, вихованого в советській системі в комсомольському оточенні українця витала українська американська мова.

Саме це, що зустрічались представники одного молодого українського покоління, виховані зовсім в протилежних різко відрізняючих між собою обставинах, зустрілись діти однієї сім'ї, буде для мене незабутнім.

І тому американській українській молоді я хочу передати привіт і щире велике Спасибі від моїх багатьох друзів і земляків бувших і ще багатьох теперішніх підсоветських молодих українців.

Часом можна було почути слова: не дуже захоплюйтесь

ДО ЛІСНИКІВ І ДЕРЕВНИКІВ

Головний Виділ Обєднання Українських Лісників і Деревників „Обулід" на еміграції в Німеччині уповноважив мене до засновання відділу „Обуліду" на терені Канади і до зорганізованні перебуваючих тут українських лісників і деревників.

Прохаю тому всіх лісників і деревників, членів „Обуліду", нечленів зголошуватися до реєстрації, подаючи свої точні адреси.

Нових членів заздалегідь інформую, що „Обулід" є організацією чисто званою, християнською, неополітичною, непартійною. Писати проситися на таку адресу:

Stepan Jaciw
The Ontario Paper Co., Ltd.
Camp 11, Hem 10, Ont.

ту в найбільших злиднях і горю, ті, які немов раби гинуть в колгоспному ярмі і на фабриках советського капіталізму.

І нарешті, тисячі і мільйони тих, які вже роками, як і ми, не бачать рідних стріх, які блукають, таке як ми, скитальськими дорогами, але Коліми і Сибіру, які жадібно виглядають ізза колючих дротів концетраційних таборів і загратованих вікон в'язниць.

Незабутніми перед нашими очима стоять сотні і тисячі тих наших друзів, знайомих і земляків, які залишилися там в таборах Німеччини і Австрії, які йшли разом з ними по тернистих скитальських дорогах. Душа і свідомість відчувають невідкладний обов'язок допомогти їм в силу всіх своїх можливостей.

Забути їх, своїх друзів, а може й батьків чи дітей братів чи сестер значить зрадити їх, стати дезертиром, яких вони будуть проклинати.

Залишити їх забути в нещасті, це значить поповнити найбільший гріх як християнина.

Ми їх не забудемо. Дорогі Друзі, Земляки! Ми памятаємо про Вас, ми допоможемо Вам, усім чим зможемо.

ОТЧЕ НАШ

МОЛИТОВНИК

— для —

УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

Друге видання Друкарні ОО. ВАСИЛІЯ.

В гарній Мароко опраці — \$2.50

В білій опраці — 2.00

В червоній опраці — 1.75

МОЛИТОВНИК ДЛЯ

ВСІХ, imitation leather \$1.50

Замовлення wraz з належністю слати до:

"СВОБОДА"

P. O. Box 346,

JERSEY CITY 3, N. J.

З Канади належить платити тільки американською валютою.

ПОШИРЮЙТЕ ПРАВДУ ПРО УКРАЇНУ!

СКАЖІТЬ СВИТОВІ ЯК, ЗА ЩО І ПРОТИ КОГО БОРЕТЬСЯ УКРАЇНСЬКИЙ НАРІД!

Замовте негайно для себе і для своїх знайомих

ДОКУМЕНТАЛЬНУ ІСТОРІЮ

Української Повстанчої Армії

"UKRAINIAN RESISTANCE"

The Story of the Ukrainian Liberation Movement in Modern Times

ТІЛЬКИ ЩО ВИДАНУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.

УКРАЇНСЬКИМ КОНГРЕСОВИМ КОМІТЕТОМ АМЕРИКИ.

Ціна книжки \$3.00.

Замовлення разом з належністю пошляйте до:

"СВОБОДА"

81-83 Grand Street, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

МАЄ ЧОТИРИ ДОЧКИ І — НЕ ПОСТАРІВСЯ! — Зліва це відомий фільмовий актор Роберт Йонг, років 42, батько чотирьох доньок. Та так молоді виглядає, що треба було робити його „старим", щоб виглядав на батька, бо така ролія йому припала в грі з Шірлі Темпл, яку всі памятаємо як „маленьку", але тут вона вже має 21 рік, а в приватному житті ще й донечку.

45 років

Вже в цю суботу

ВЕЛИКИЙ

ЮВІЛЕЙ-КОНЦЕРТ

БРАТСТВА СВ. ВОЛОДИМИРА, ВІДДІЛ 130 У.Н.С. в Нью Йорку

В ПІКЛЬНИЙ АВДИТОРІЙ СВ. ЮРА

217-219 East 6th Street, New York City

В СУБОТУ, 21. ТРАВНЯ 1949

Святочну промову виголосить гол. секретар У. Н. Союзу Д. Галичани.

На цей Ювілей Братство має честь запросити всіх своїх членів, а також просить про якнайчисленнішу участь членів інших Братств і Товариств Великої Нью Йорку.

ПО КОНЦЕРТІ ТАНЦІ

До танцю буде пригравати першорядна музика.

Буфет першої якості, а крім того багато різних несподіванок.

Вступ на все разом лише \$1.00.

Початок у годині 7:30 точно.

Заряд.

45 років

